

Publicerad 2020-08-28 19:25 av Esteten

## **Havets kvävande vågor.**

Föreställ dig att du står och tittar ut över havet och vattnet slår emot dina nakna fötter.

Kylan går rakt igenom dig som en kall rysning över benen.

Plötsligt känner du att vattnet stiger, kylan smyger upp emot din bröstkorg och din andning blir tyngre.

Du tar ett steg längre ut i havet och vattnet når nu din navel.

Kylan och tyngden når upp till dina axlar och du börjar tappa balansen, du kan inte andas mer.

Du tar ett steg tillbaka för att kunna andas men du faller ner i havet,

Vattnet strömmar över dig, täcker dig och tar över dig.

Du slutar andas, du kvävs och blir tung, försvinner ner i mörkret, djupare och djupare tills du ligger på botten.

Du ser ljuset ovan för ytan, du sträcker upp dina händer mot ljuset med den sista orken du har men du når inte upp.

Du tar ett sista andetag, dina lungor fylls med vatten och stänger ögonen, äntligen får du ro.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Esteten med Poeter.se id #46125 innehar upphovsrätten